

ROZDRAPACZ (2) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); -dra- (1), -drą- (1) *RejZwierc* (1:1); drugie a jasne.

pl N rozdrápacze (1). ◇ I rozdrapaczmi (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto niszczy, rozgrabia [czego] (2) :

W połączeniu szeregowym (1): nie bądźmy ľami nád łobą łzpiegi á zdrayćami łwemi/ á rozdrápaczmi tey ławney oyczyzny łwoiey/ y máiętności łwoiey *RejZwierc* 265v.

Szereg: »skaźca a rozdrapacz« (1): A ľamichmy łą łobie dobrowolni łkaźce á rozdrapácie y oyczyzny nálezey/ y włytykich rołkołzy náleznych *RejZwierc* 262.

KW, (LWil)